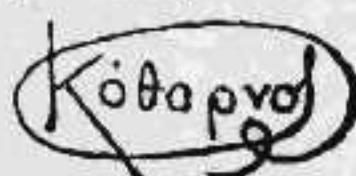

Μή δὲν υπήρξεν ἄρα γε ἐφέτος τὸ κομιτάτον ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀπόκρεω μας καὶ μὴ δὲν εἶναι ἡ Κυβέρνησις τὸ Κομιτάτον τῶν διαρκῶν πολιτικῶν μας Ἀπόκρεω;

Πολλοὶ δὲν ήδύναντο νὰ ἔχηγγήσουν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὶ ἐσῆμαίνε τὸ ὑπὸ τῆς ιταλικῆς ἀταρίας τῆς Εὐθυμίας καταπιευασθέν «Ἀρμα τῆς Προσόδου» καὶ ἡπόρουν διαστὶ τάχα ἔβραχευσεν αὐτὸ τὸ Κομιτάτον. Τὴν ἀπορίαν ταύτην εύρισκομεν λίαν δεδικαιολογημένην. Ἐν Ἑλλαδὶ δικαιώς πολὺ δύσκολον θὰ ἦνε νὰ ἔννοιθῇ πᾶν τὸ ὄπωσδήποτε ἔχον σχέσιν τινὰ μὲ τὴν πρόσοδον.

«Ἄλλοι ἡγανάκτησαν μεγάλως διότι ἡξιώθησαν τοῦ πρώτου βραχείου ξένοι. Ἡ ἑθνικὴ φιλοτιμία ἐτραθη καἱρίως καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ποικίλων θεμάτων τῶν ἐφετεινῶν Ἀπόκρεων ἡμεῖς ἀπηλαύσαμεν ἴδιατέρως καὶ τὴν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν εἰσβολὴν τοῦ υἱοῦ Παπαμιχαλοπούλου ὡς κρετικοῦ! «Ἐκεινε τὰ δέοντα αὐτοῦ εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν» καὶ ὑπεδέχθη τὰ πρῶτα του βήματα ἡ γενικὴ εὐθυμία τοῦ ἀναγνώσκοντος κοινοῦ. Τὸ περίεργον εἶναι δὲ τὸ ἔξακολουθεῖ νὰ φέρῃ τὴν μάσκαν αὐτὴν ἀκόμη, ἐνῷ ἡμεῖς ἐνομίσαμεν δὲι θὰ τὴν ἐφόρεσε μόνον γάριν τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν. Διὸ νὰ ἔννοησουν δὲ τὸ εἶδος τῆς κριτικῆς του δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωσθεῖ καν δι, τι γράφει τὸ θρέμμα τοῦτο τῶν Μολάων. «Ο, τι εἶναι ὁ πατήρ ἐν τῇ πολιτικῇ, εἶναι ὁ υἱὸς ἐν τῇ φιλολογίᾳ. «Ο νόμος τῆς κληρονομιάς τητος, ἐφ' οὐ βρισκεται πᾶσα ἡ νεωτέρως ζωολογία, δὲν ἔτο δυνατεῖν νὰ διεκψευσθῇ καὶ τὴν φορὰν ταύτην.

ΤΙ ΒΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

[Ἐπειδὴ ὁ φίλος καὶ συνεργάτης μου κ. Κεύθορνος μοιλοῦται ἀναλαζόνως ἀπέναντι τοῦ γενναιού κοινοῦ καὶ τῆς νοήμονος φρουρᾶς (νεωτάτη ἐπιδιόθυσις ἰδικὴ μου) τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνγίγῃ τὴν σειρὰν τῶν. Τὶ δὲν θὰ γείνη ποτέ του καὶ ὑποστημείωσας κάτωθεν δὲι ὑπάρχει ἐπιλογὴ νὰ εἴσαχολουθήσουν, δὲν εἰπεπλέρωσεν ἐν τούτοις τὴν ὑπόσχεσιν του, ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ σᾶς εἴπω: Τὶ θὰ γίνεται πάντοτε:]

«Ο Μίκης Λάζαρος; γράμματεὺς τοῦ Παρασσοῦ.

Ν' ἀνάπτωνται οἱ φωνὲς τοῦ φωταερίου δταν εἶναι πανσέληνος καὶ νὰ εἶναι σβυστοί δταν δὲν ὑπάρχῃ.

Νὰ ἔχῃ τὸ ὄλιγώτερον ἐπτὰ θέσεις ὁ Καζαζῆς δσάκης ἔρχεται ὁ Τρικούπης.

Νὰ κακοτυπόνεται ἡ «Ωρα».

Νὰ βγαίνῃ μεσημέρι ἡ Πρωτε.

Νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἔννοησῃ ὁ Μπέλλος πῶς εἶναι δυνα-

τὸν ὁ ἐρχόμενος πρῶτος ἐπιλαχών εἰς γενικὰς ἐκλογὰς νὰ μὴν εἶναι σίγουρος βουλευτὴς κατὰ τὴν ἐπιναληπτικήν.

«Ο Μελετόπουλος νὰ διαδέχεται τὸν Ροΐδην καὶ ὁ Ρόδης τὸν Μελετόπουλον.

Νὰ ἐπιζητήσῃται ἡ εὖνοια τῶν παρευρισκομένων εἰς τοὺς χοροὺς διεποιινίδων κατ' ἔτος διὰ χορευτικῶν χρονικῶν εἰς ἐφημερίδας, ἐν οἷς νὰ ἔξαντλούνται πρὸς ὑπόδειξιν αὐτῶν διαφορετόπως περιπλεκόμενα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαριθμοῦ.

Νὰ τρώγῃ πάντοτε ἐκ τῶν δημοσίων καὶ νὰ μὴν τρώγεται ὁ Λαμπτάρδος.

Ν' ἀπορῇ εἰς τὶ χρητιμένους τὰ τοικύτα καταπτήματα δσάκης διέρχεται ἔμπροσθεν κουρέου εἰς καθηγητής.

Νὰ ἐνθυμηθεῖται ὁ Σουρῆς τὰς ἔξετάσεις του καὶ τὸν ὅντα εἰρημένον καθηγητήν . . . δσάκης ἔχῃ ἀνάγκην προχειρου δμοιοκαταληξίας.

Νὰ μὴν ἡμπορῇ ποτέ, καὶ εἰς τὸ ἀνάτεον δξιώματα ἀν φθάσῃ νὰ ὄνομασθῇ «Η Αὐτοῦ Υψηλότερης, ἡ Μαργαρίτης Εὔχγγελίδης».

Νὰ τρώγουν τούλαχιστον δέκα πλάτα κκθεὶς εἰς τὴν καθηγητὴν του, ἐκτὸς τῶν φρούτων καὶ τῶν σκλατικῶν, τρεῖς ξένοι πελάται τοῦ Caffé-Restaurant. (Ιδιαίτερη.)

Νὰ κηρύσσεται ἐκάστοτε δυστύχημα καὶ συμφορὴ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τύπου ή δι' ὅλιγους μῆνας κατ' ἔτος πρὸς περιοδείαν εἰς Εύρωπην ἀπουσία τοῦ κ. Συγγροῦ εξ αὐτῶν.

Νὰ διαψεύδῃ τὸ ὄνομά του ὁ Νομικός. (Βίντα Ιατρός).

Νὰ ὑβρίζουν καθ' δλην τὴν τετρατείαν οἱ δημόται «Ἀθηνῶν τὸν Σεύτσον καὶ νὰ τὸν ἐκλέγουν τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας πανηγυρικῶς.

Νὰ ἔχουν ιδικίτερον μέτρον τιμῆς, δι' οὐ νὰ νομίζουν ἐκάστη ἐσυτήν τιμωτέρων τῶν δμοτέχνων της, αἱ ἀταρίαι καὶ αἱ ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες.

Νὰ θαυμαζέται ὑπὸ τῶν ὄπαδῶν του ὁ πρωθυπουργὸς ὃς ἔκτακτος ρήτωρ προπάντων διότι δὲν πίνει νερὸν ὅταν δμιλῇ.

Νὰ κολυμβοῦν οἱ περιπατηταὶ τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων τὸ ἡμισυ τῆς ἡμέρας εἰς τὴν σκόνην καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ εἰς τὴν λάσπην.

Νὰ διαγωνίζονται περὶ ἀναστήματος ὁ διευθυντὴς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ὁ πύργος του, κλπ. κλπ.

(Δὲν ὑπάρχει φόδος νὰ εἴσαχολουθήσουν).